

Framhald frá síðu 6

Gudsriki og hvør skal standa uttanfyri. Og tit miðsmenn, tá tit koma í Gudsriki og siggja milliónir av russum harinni og fleiri tjóðveldismenn, so sum Petur Rein-

ert og Erlend og nokkso nógv jarvnaðarmenn, so sum Atla Dam og aðrar, rýma tit so út aftur? Tit hava dømt teir, í Dimmaletting sá eg, at Petur Reinert dansaði úti í Tinganesi. Hann hevði kanska grund til at dansa.

Eiler Jacobsen dansaði í Dimmaletting sjálfvan valdagin og roknaði milliónirnar, hann hevði gildið til fiskimenn. Milliónirnar vóru lön, sum fiskimenn áttu, og Eiler mundi hava nokkso fitt eftir av milliónum.

Nú er valið av hesaferð og vil eg takka øllum, sum hava valt javnaðarflokkinn. Serliga suðuroyingin, sum altíð hava staðið stinnir, bæði fyri arbeiðararersluni, Fiskimannafelagnum og javnaðarborgini. S.P.J.

verður, er ilt at gita, neyvan formaðurin, tí eitt slíkt útsett og ópopulert starv er ikki fyri ein, sum setur alt inn fyri framvegis at riða á «popularitetens bølge».

Eina hevuðsorsøk til tap okkara eiga vit, teir meinigu veljarnir, at taka á okkum. Vit hava við okkara passiviteti svikið okkara menn á tingi. Vit áttu, eins og Dimmalettingar við-

varin og harðliga mana «heidningaskrímslið» í jørðina, um tað kemur fram aftur.

Eitt aftrat, skuldi tað móti øllum logikki hent, at sambandsflokkurin klárar at mynda landsstýri, eiga vit at vera vak-in og hegga hart niður á allar royndir at fáa okkum inn í EF, dreymaland sambandsins.

At teir ætla hetta, hava teir bæði beinleis og óbeinleis sagt. Hvi skrivur Dimmaletting annars í einum leiðara herfyri, at nú vóru allir norski mótstøðumenn av hesum felagsskapi farnir at iðra seg um, at teir á sinni vóru imóti, ja, sjálvt fyrrverandi norski forsætisráðharrin, Tryggve Bratteli, var komin á aðri tankar. At hann nakrantíð hevur verið móti EF, man vera spildur nýtt. Mær vitandi fór hann frá í 1972, tí Noreg ikki fór inn í EF.

Eg rokni kortini ikki við, at sambandsflokkurin enn fer at taka upp samráðingar við EF um limaskap, tí so býttir eru teir ikki, at teir sjálvboðnir gera sjálmorð. Men, at teir ikki fara at halda fram við royndunum at benda hugnan okkara tann vegin, er tápuligt at trúgval

JEA

Einasta mál sambandsins: At vinna valið, kosta, hvat tað vildi

Harra blaðstjóri.

Aftaná lögtingsvalið man tað vera mangur, ið hugsunarsamur spyr seg sjálfvan — og onnur við — hvi úrslitið av valinum varð, sum tað varð.

Eisini eg havi gjørt mær mina hugsan. Min fyrsta reaksjón var, at hetta var fyri okkum javnaðarfólk — og viðhaldsfólk hjá hinum samgonguflokkunum við — eitt vána val. Ja, ikki bert fyri okkum, men fyri Føroya fólk sum heild.

Endiliga gingu triggir flokkar saman, sum veruliga fingur nakað frá hondini, og tað má sigast, at virknar landsstýri hava vit ikki havt áður. Tað hevur ikki minst tann konservativa andstøðan við sínum desperata bremsingarpolitikki prógvað. Einum hevur mangan komið í hug orð Mao Tse Tung: «Vit skulu stýra eftir rópunum, jú harðari rópini eru, tess beinari er kósini!»

Nú valið er farið eitt sindur aftur um, og ein hevur havt tíð at hugsa seg um, kann ein tó spyrja: Var valið nú so út av lagi vanaligt? Var hetta ikki eitt úrslit, ein kundi rokna við? Jú, og kann vera, at ein hevði roknað við einum nógv verri úrsliti.

Órsakað av teimum stóru uppgávum, landsstýrið hevur havt — og loyst — hevur andstøðan havt friar ræsur at valka sær í valagitasjónum.

Henda andstøðan hevur, móttvegis øðrum andstøðum, fullkomiliga mis-skilt sína uppgávu á tingi. Ein andstøða skal so sanniliga eisini vera við til at arbeiða í- og uttan fyri tingið, landi og fólk til frama, og ikki bert vera í-móti øllum, bert fyri at vera imóti.

Ein kann siga, hvat ein vil, og kalla hetta, eg nú skrivi, fyri illsinnsiglepis frá einum ringum tapara, men tað er ein óreingilgur veruleiki, at sambandsflokkurin hevur vunnið

valið hesa ferð, ikki av tí, teir hava gjørt hesi fyra árin, men tí, teir hava sagt og skrivað!

Øll hesi fyra árin hevur sambandsflokkurin havt eitt einasta mál: at vinna valið 7. november 1978! kosta hvat tað vildi, og agitastjón teirra mundi byrja longu fyrsta dagin eftir valið 1974 og hevur hildið á síðan við einari skendskheit fyri og aðrari eftir.

Kommunistaskrímslið hevur, sum vera man, verið nógv brúkt. Ólukkudýrið Richard Wurmband mundi, hóast hann kanska ikki beinleis hevði ætlað tað, hjálpa sambandsmonnum nógv. Ófatuligt, at feroyingar enn lata seg tala og villeiða av slíkum ræðumyndum.

Juul Jacobsen segði í útvarpinum, at tað vóru so nógv býtt fólk í Føroyum, at tey bliva við at trúgva politikarunum. Hann hevur kanska greið í sínum máli!

Tað er neyvan nakar, ið er bilsin yvir, at kommunistaskrímslið varð brúkt, tí tað hevur sambandsflokkurin brúkt líka síðan 1906. Tað óhugnaliga við hesum er, at fólk framvegis trúgva tí.

Andstyggligari er tó tað, at kristindómurin varð brúktur sum krúnan á agitastjónsverkinum. Hver av andstøðumonn-

unum, ið byrjaði hesa blasfemisku beistagerðina, veit eg ikki. Men ein av teimum fyrstu ferðunum, eg rakti við hetta, var tá formaður sambandsflokksins sum vant var í-móti einum uppekoti frá samgonguni. Hesa ferð var tað, tá háskúlin var fyri. Hann vildi hava, at háskúlar skuldu byggja á kristilgum grundarlagi. Onki ilt um tað, men eg beit merki í hetta, tí eg av úttalilsum og skrivning hansara onga tíð hevði mett hann sum gudreknan mann burturav. Tað kann hann sjálvandi vera fyri tað, tí eg kenni hann ikki persónliga.

Eftir hetta vóru allir andstøðumenn knappliga so gudrekni, at ein væntaði at hoyra herputónar sum «bakgrundsmusik», hvørja ferð, teir tosaðu! Aftur til valúrslitið. Sum eg segði í áðni, valúrslitið var hóast alt ikki so katastrofalt fyri samgonguflokkarnar. Fráfallið var neyvan meir, enn ein virkin samgonga við eini óvirknari, nógv rópandi andstøðu, kundi rokna við.

Min meting er tann, at tey fráfalu ruu tann «popputi» parturin av veljarunum hjá tí aktuella flokkinum, tey, sum í letuni halda tað vera «moderna» at hugsa so og so. Men, sum, tá tað, tey

halda vera «moderna», ikki longur er tað, men verður beiskur veruleiki, loypa frá og siga, at nú spæla tey ikki við longur. Tey, sum eftir standa, eru tey sum veruliga meina tað, tey meina, og tað eru so nógv tey flestu. Hvat er tað tí dæmis fyri ein tjóðveldismaður, sum er í-móti yvirtøkum, ha?

Men valið er av, og úrslitið er har. Sambandsflokkurin skal sum størsti flokkur í fyrstu syftu royna at skipa landsstýri. At tað verður trupult, er eyðsæð. Hann hevur við sínum hatri lagt so breiðan sjógv millum seg og hinar flokkarnar, at hann fær trupult við sjálvat at fáa halastýrara sín, sjálvstýrisflokkinn at makka rætt. Hesin var týðuliga móti endanum av valskediðin bangin fyri at verða skýrdur sambandsflokkur. Fer hann nú aftur í samgongu við sambandsflokkinn, kann hann vera visur í, at hann ikki bert verður skýrdur slíkur, men tá prógvar hann, at hann er sambandsflokkur. So er bert tann nýggi flokkurin eftir.

Hann hevur jú alment sagt, at hann er sambandskur, so har er sjálvandi ein møguleiki, tað skuldi so verið tann einasti. Løgmannin eignur so sambandsflokkurin sum størsti flokkur. Hver tað

Flísaarbeiði

Eg kann átaka mær nakað av flísaarbeiði til tón o.a.

Simun Dalsgaard
tlf. 12946
eftir kl. 18.00

Kunngerð

Tað verður her gjørt kunngutt, at býráðið á fundi tann 9. november 1978 samtykti at seta hesi nøvn á fylgjandi vegir:

1. Vegurin úr Hoyviksvegi millum Tjaldursveg og Hoydalsveg vestur í Titlingsveg skal eita **STARAVEGUR**
2. Vegurin úr Hoyviksvegi norð í Staraveg skal eiga **SMYRILSVEGUR**
3. Vegurin úr Tjaldursvegi millum Spógvaveg og norð í Staraveg skal eita **FALKAVEGUR**
4. Vegurin úr Tjaldursvegi millum Vípuveg og R. C. Effersøegøtu norð í Staraveg skal eita **HEYKAVEGUR**
5. Vegurin úr R. C. Effersøegøtu millum Tjaldursveg og Hoydalsveg skal eita **TÍTLINGSVEGUR**

Tórshavnar býráð
14. november 1978

Skrivstovukvinna

Til 1. desember ella seinni søkja vit eina dugnaliga skrivstovukvinnu við kunnleika til bókføring og vanligt skrivstovuvarbeiði.

Umsøkjarar við skrivstovuútbúgving hava fyrirum, men møguleiki er fyri upplæring.

Arbejdstíð: 30 tímar um vikuna.

Løn sambært S&K.

Ringið og avtalið eina tíð til persónliga viðtalu.

Deildarleiðari Ole Poulsen, telefon 11320

Keypsamtøkan
Dr. Jacobsensgøta, Tórshavn

sosialurin

Tlf. 11820—14720